

Zeflemeaua

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ

Orî-ce corespondență pentru redacție sau
administrație se va adresa :

PIAȚA TEATRULUI
d'asupra Berăriei Cooperative

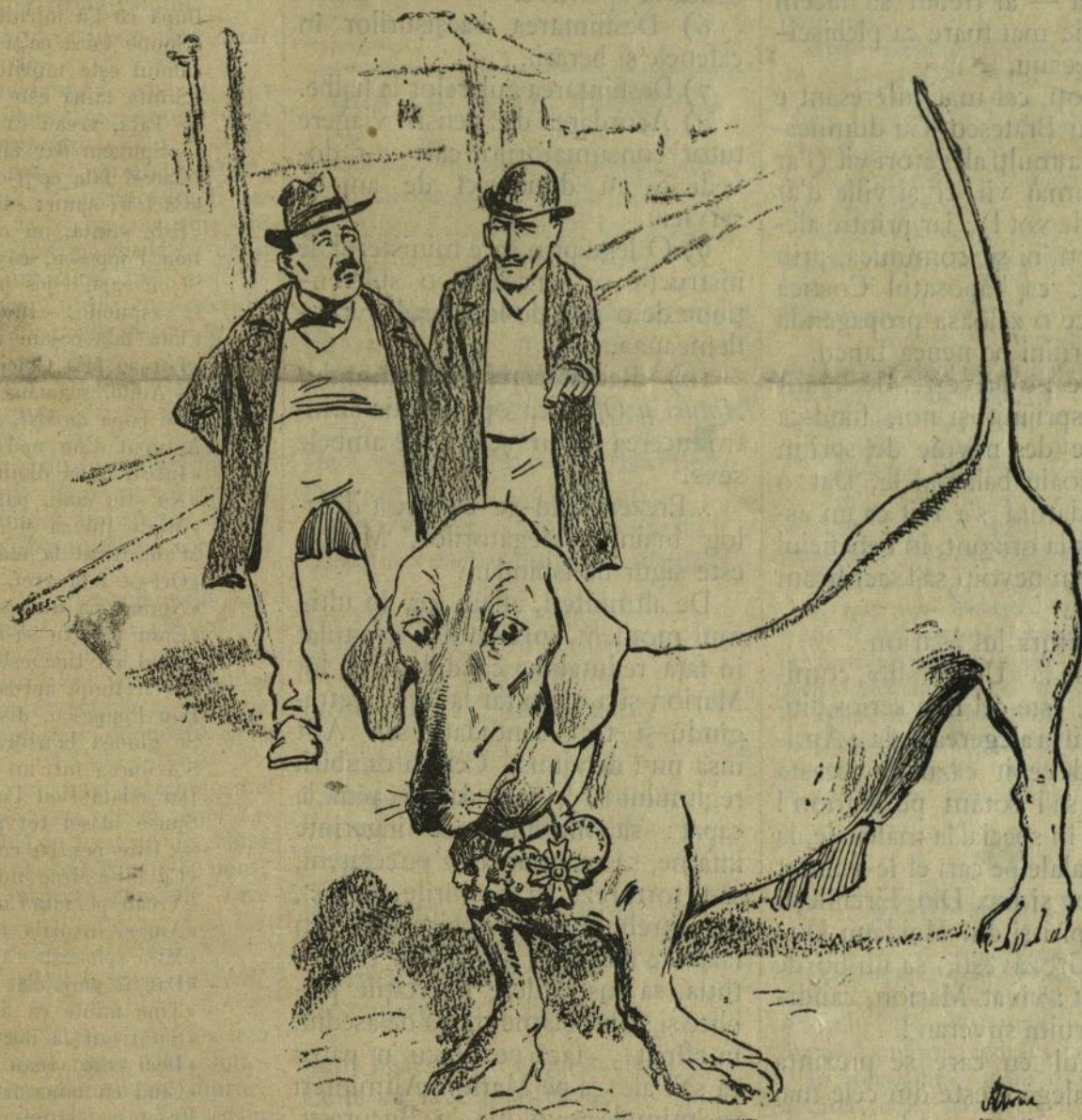
DIRECTOR :

GEORGE RANETTI

Abonamentul { pe an . . . . . 8 Lei
                  { pe șase luni . . . . . 4 „

Prețul anunțurilor, inserțiilor și recla-
melor, după invoială.

EFECTELE PLOAEI DE DECORAȚII

— Da' ce-ai atirnat cînelui dumitale mărțișoarele — alea la git ?

— Nu's mărțișoare ; i-am făcut o sgară din vre-o zece decorații vechi ale mele, că nu mai știu ce să fac cu atitea, am o sumedenie și la fie-care sărbătoare națională iar mă decorează.

— Stați bine cu Palatul după cum văd. Bravo nenisorule !

— Ași ! i-am bolezat un copil sub-comisarului din mahalaua mea, și dă, băiatu' mi mulțumeste cum poate și el,

CANDIDATURA LUI MARION

Pentru alegerea unui deputat al colegiului al doilea de Ilfov, alegere ce se va efectua în ziua de 4 Aprilie, au răsărit candidații ca ciupercile după ploaie. Candidează pînă acum d-nii: Gr. Alexandrescu, pie-lar subțire, Epaminondas Ciocanelis, piele viceversa, locotenent Teodorescu, care candidează ca independent pentru că — fiind locotenent — nu poate fi în acelaș timp și soldat al partidului conservator sau liberal, în fine mai candidează nenea Iancu Brătescu și o sumă de alți Popești, Ionești și Vasilești pe cari — pentru a-i enumăra — ar trebui să facem un pomelnic mai mare ca plebiscitul lui Brezeanu.

Dintre toți, cel mai interesant e nenea Iancu Brătescu. Cu dumnea-lui vor vota mulți alegători vii (l'ar vota nu numai vii, ci și viile d'ar avea drept de vot!); iar printre alegătorii morți ni se comunică, prin fir spiritist, că răposatul Costică Kneazu face o zeloasă propagandă pentru a sprijini pe nenea Iancu.

În ceea-ce ne privește, declarăm că l'am fi sprijinit și noi, fiind-că știm că are des nevoie de sprijin cînd i se moaie balamalele. Dar o nouă candidatură s'a ivit ca un astru luminos la orizont, în beneficiul căreia suntem nevoiți să l' sacrificăm pe nea Iancu.

E candidatura lui Marion.

Marion de la «Universul», comicul Marion, este cel mai serios dintre candidații la alegerea de la 4 Aprilie. Așa a devenit cazul în această țară. Deci să l' votăm pe Marion! Facem apel în special la mahalale, la bravele maalale pe cari el le-a cîntat cu atît amor și foc. Din Tîrchilești în Dealu Spirii și din Maidanu Dulapului în Grozăvești, să nu fie de cît un chiot: vivat Marion, candidatul poporului suveran!

Programul cu care se prezintă Marion la alegere este din cele mai democratice și va avea, de sigur, aprobarea ori-cărui bun român.

Intrînd în Cameră, Marion va lupta l' bufet pentru triumful următoarelor idei generoase:

1) Să se voteze o lege care să oblige pe soacre să poarte botnițe.

2) O lege pentru suprimarea plă-

tei chiriiilor, aceasta instituție odioasă demnă de alte timpuri și, prin urmare, să se desființeze din calendar sfinții Dumitru și Gheorghe.

3) O lege pentru monopolul apei. Acest otrăvitor lichid să nu se mai vîndă de cît la spîțerii, în sticlute etichetate, și numai în urma unei rețete medicale, care nu va putea prescrie în nici un caz o doză mai mare ca un gram.

4) O lege care să reglementeze ratele la croitori, fixîndu-se un maximum de 5 lei de rată, plăti-bile din deceniu în deceniu.

5) Un impozit asupra tuturor cetățenilor cari nu obicinuesc să se dedea la aperitive.

6) Desființarea bacșișurilor în cafenele și berării.

7) Desființarea gulerelelor la halbe.

8) Acordarea de pensii vjagere tuturor consumatorilor cari vor dovedi că au două-zeci de ani de serviciu.

9) O lege prin care ministerul de instrucție să servească o subvențiune de o mie de lei ziarului «Zeflemeaua».

10) Recunoașterea volumului *Abturi și Ofuri* ca op didactic și introducerea lui în școlile de ambele sexe.

...Prezentîndu-se cu acest decalog înaintea alegătorilor, Marion este sigur de izbîndă.

De altmînteri, aflăm că, în ultimul moment, guvernul a capitulat în fața redutabilei candidaturi a lui Marion și a renunțat la luptă, retrăgîndu-și toți candidații săi. Atît însă nu-i de ajuns. Cerem ca sbirii regimului să și facă datoria pînă la capăt: să întrebuițeze ingerințe infame, să măcelărească pe cetățeni, să-i tortureze în beciurile poliției, să întrebuițeze suveica și cărți false de alegător, să violeze constituția, să suspendeze libertățile publice și să proclame starea de asediu, în sfîrșit facă pe dracu 'n patru ca să l' ale-gă pe Marion. Altmînteri se 'ntîmplă revoluție 'n București, mai abitir ca la Slatina.

Ai înțeles regim fără pudoare? Marion este candidatul oficial, căci Marion are *Zeflemeaua*, și deci opinia publică, cu el.

Un agent electoral.

MARIAJUL LUI DON POPPESCU

Don Poppescu, — fiu de popă,
Teolog și cărturar, —
Trecînd două-zeci de roze
Vrea să'nhamă la samar:
Să se'nsoare. Știi cu cine?
Cu o fată coș frumoasă.
Dintre toate-i fu aleasă,
Căci avea și bani și casă.
Hotărîndu-se, se duse
Drept la popa, și sfios
Începu să-i povestească
Cu blîndețe, rușinos:
— Ia ascultă, dragă tată,
«Am ceva ca să-ți vorbesc:
«Dă-mi tăicuță ascultare
«Dă-mi aceea ce doresc!»
— Dumnezeu fie cu tine
«Și să fii blagoslovit!»
Zise popa dîndu-i mina,
După ce l'a miruit —
«Spune taică ce'ți e păsul,
«Omul este muritor,
«Sfînta taină este mare!»
— Tată, vreați ca să mă'nsoar!
— Spunem dar fără de teamă
«Care-i fata ce'ți-e dragă,
«Căci îți spun: căsătoria
«Este sfîntă, nu e sagă!»
Don Poppescu, ro; la fată,
Și cu capu'n jos plecat,
Ii răspunde: «Dragă tată,
«Iată fata ce-am visat:
«Iați pe fata Ciuciușesei.
— Aolto, seamănă măși!»
Zise popa amărit,
Astupat d'un nod în gît.
«Intr'o bună dimineața,
«Nu știu cum, par c'am visat,
«Minte fîi ca și acuma,
M'am trezit la măsă'n pat.
«Ori-ce fată vrei, socoate,
«Numai aia nu se poate!
«Cum vrei tu să-mi fie noră
«Cînd cu tine este soră?»
Trecu timp, aproape anu.
Don Poppescu, disperat,
Se gîndea la'nșurătoare
Ș'o ducea într'un oftat.
Dar odată Don Poppescu
Spuse măsei tot pe șleați:
— Uite pentru ce pricină
«Ce mi-e drag nu pot să iați!
«Vreați pe fata Ciuciușesei,
«Am și învoiala măsei. —
«Mi-a spus tata că'ntr'o noapte,
«Dar îi pare c'a visat,
«Tine minte ca acuma,
«S'a trezit la măsă'n pat:
«Deci cum vreați să-i fie noră
«Cînd cu mine fata-i soră?»
Preoteasa, stînd pe gînduri,
Dînd din cap, zimbi șiret.
Sărutînd pe Don Poppescu
Ii șopti apoi încet: —
— «Lasă, maică, fii pe pace,
«Ia pe fata orî și cui
«C'apoi de... vorbind la dreptul,
«Nici tu, nu ești tot al lui!

I. Jianu

Artist dramatic.

Gîmpina.

CAI FĂRĂ COADĂ — MINISTER FĂRĂ COANDĂ!

O vie și, ne grăbim să spunem, dreaptă nemulțumire domnește printre ofițerii de cavalerie. Cauza este că d. Sturdza, ministrul de război, a găsit cu cale să desgroape o măsură luată odinioară de d. general Băicoianu, măsură ce căzuse în desuetudine și prin care se interzicea ofițerilor să aibă cai fără coadă.

Cititorilor profani li se va părea de sigur că aceasta este o glumă. De loc. Ca să înțeleagă că-i lucru serios la mijloc, să dăm o mică explicație.

Toți caii actuali ai ofițerilor sunt cumpărați din streinătate, pentru că în țara rasa cavalină n'a prea făcut progrese. În streinătate, pentru motive de medicină veterinară sau de estetică, nu putem afirma cu siguranță, se obicinuește să se taie de la rădăcina coada calului.

Caii românești, de calitate inferioară, nu au cozile tăiate.

D. Sturdza, evident, a voit să facă pe patriotul, obligînd pe ofițeri să-și cumpere cai românești.

Ofițerii, însă, judecă, cu drept cuvînt, că este în folosul și spre prestigiul cavaleriei noastre ca să se mențină caii actuali cari, de și n'au coadă și de și prin vinele lor nu curge un singe de Traian, îndeplinesc totuși toate condițiunile cerute unui excelent cal de cavalerist.

Dar ce-i de făcut? Ordenul superiorului e orden, nu te joci cu deciplina și cu garda pieței.

Unii ofițeri au găsit un mijloc simplu, dar ingenios, grație căruia se vor supune în aparență ordinului ministerial, dar în realitate își vor păstra caii pe cari-i au acum.

Ei vor pune cozi artificiale cailor lor. Și-adică de ce nu? Poartă ele cucoanele de cel mai pur sang aristocratic coade false, danturi false, sin de bumbac și pernuțe la... viceversa, de ce să le fie rușine unor simpli cai să poarte cozi prepuse?

Dar ofițerii riscă nițel întrebînd această manoperă; vai de ei cînd s'o întimpla ca o coadă de acestea, ne prinsă destul de bine, să cadă taman la pont, în cursul unei inspecții generale spre exemplu!

Alții explică ast-fel măsura luată de d. Sturdza:

Primul ministru a tăiat cu foarfeca suprimărilor tot ce se putea tăia: funcționari, lefuri, sinecure, diverse diurne, etc. La un moment dat, a văzut că nu mai are ce să taie. Atunci a dat ordinul în chestie cu următorul scop ascuns: după ce ofițerii își vor cumpăra toți cai cu coadă, d. Sturdza va da un contra ordin și hîrșt! va începe să taie toate cozile cailor. Își va satisface ast-fel mânia sa de suprimări și, în același timp, va realiza un venit bugetar utilizînd

părul cozilor tăiate la fabricarea de perne, saltele, apărători de muște, perii și alte efecte trebuincioase armatei.

Agitația ofițerilor de cavalerie nu e îndreptată numai contra ministrului de război, ci și contra secretarului său general.

Desideratul lor este dublu: ei vor și cai fără coadă și minister fără Coandă.

Acesta e calul de bătae al cavaleriștilor și ei nu vor dezarma pînă ce nu vor pune un friu acelora cari umblă după potcoave de cai morți

Coco

In seara de 23 Martie se va reprezenta, pe scena teatrului cooperativ din Ploști, de către trupa valorosului artist Marinescu

TAMAN LA PONT

farsă-bufă într'un act de confratele Marion, viitorul deputat al colegiului al doilea de Ilfov.

Chiar Statuia Libertății o să-și paraseasca soțul său de marmură pentru a asista la această reprezentație.

ODĂ LUI J. TH. FLORESCU

S'a'ntors Florescu din concediu,
Să tremure ori-ce tîlhari,
De sfîntu Gheorghe al lor sediu
Se va muta 'n Ocenele Mari.

Chiar sub pămînt de le-ar ascunde,
El tot va scoate în vileag
A lor ticăloșii imunde,
Prin miî miracole de mag.

Deci, cetățeni din ori-ce mediu,
Dormiți fără de team'acum:
S'a'ntors Florescu din concediu!
Lăsați a voastre pungi în drum!

Ele vor fi în siguranță,
Și chiar dacă vr'un imprudent
Vi le va lăua fără chitanță,
Florescu'l va 'nhața urgent.

Facînd bandiților tratații,
Facînd pe umbra din Hamlet,
Facînd chiar prestidigitaiții,
El află ori și ce secret.

Balonul cu vestita-i cîrmă,
Celebrul cinematograf,
Telegrafia fără sîrmă,
Descoperiri ce te fac paf,

Sunt fleacuri pe lîngă acelea
Ce le va face Jeantehaș;
Păziți-vă bandiți, deci, pielea,
Că el o să vă fie naș!

Ghiță Delacooperativa.

TELEFONUL „ZEFLEMELEI“

Casto. Iași. — Trimeteți și vom vedea.

UN ARGUMENT AL D-LUI DANIELOPOL

În afacerea Danielopol-Duca, ziarul «Zeflemeaua» a avut o atitudine simpatcă celui d'întii, căruia chiar i-am dat și poza la gazetă, spre marea înveselire a Palatului Justiției. Ne pare rău deci că, astăzi, sintem siliți să 'im puțin în stambă pe domnu decan.

La înfățișarea procesului său de ultraj, principalele argumente cu cari d. Danielopol a infundat pe junele Duca au fost:

— Eu, domnilor, care l'am scos din facultate numai grație stăruințelor tatălui său... Eu, domnilor, care-am fost profesorul de drept al procurorului general de la Casație...

Mai întii, părerea noastră e că nu-i frumos ca d. Danielopol să declare *coram populo* că are obiceiul să dea bile bune studenților cari nu știu carte, dar au protecție.

Apoi, socotim că d-sa cam abuzează de calitatea-i de fost profesor de drept al magistraților înaintea cărora pledează.

I-a fost profesor judecătorului. Ei, și? Trebuie numai de cit să-i dea dreptate pe baza acestui «argument»? Dar unde am ajunge-atunci?

Neaescu Opincaru, învățător din cătunul Cucurigu, ar avea un proces la Casație. Și el ar putea să imiteze pe d. Danielopol:

— Să nu uite d. președinte al înaltei Curți că dacă nu'l învățam eu abecedarul și nu'l luam de urechi acum cincizeci de ani, n'ajungea azi unde e!

Catrina Bulamac e acuzată de omor. Ce simplă ar fi apărarea sa!

— Eu, d-lor jurați, eu care dădeam să sugă lapte și spălăm scuticile d-lui președinte al Curței cu jurați, pot fi eu o criminală?

Și așa mai departe. Justițiabilii ar scăpa ieftin de tot, invocînd calitatea lor de foști profesori, foști bîrbieri, foști birtași, foaste moașe sau foști vîxuitori de ghete ai magistraților. Dar ce ar zice răposatul Moulon în fața unui ast-fel de sistem de apărare menit a trage chiulul sacrosanctelor principii juridice?

ȘTIRE JUDICIARĂ

În ziua de 14 Martie c. implinindu-se douăzeci și unu de ani de la proclamarea regatului, Statul român a devenit d. c. major, conform codului civil.

În consecință, aflăm că d. Sturdza — a cărei tutelă va înceta în curînd — o să intenteze proces bancherilor din Berlin cari pînă acum au exploatat un minor.

E probabil că Statului român, devenit major, i se va restitui o parte din averea sa răpită prin dobinzi cămătărești.

O FARSĂ A LUI CUPIDON

Atunci, prin lunci, prin văi, cimpii,
Ne-ai dus Amor, frumos, sublim.
Ne-am strins și-am plins ca doi copii,
Și par'că una-am vrut să fim.

Sburind prin vînt ne-ai părăsit,
Și-acum nici urma nu-ți vedem;
Ce greu și rău ne-a fost lovit,
Căci astă-zî iată *trei* suntem!

Z. Vero.

ECONOMIE FABULOASĂ BÎND ȘPRITURI!

— Din carnetul unui imbecil —

Criza ce ne bîntuie a făcut multe pozne.
Intre altele, una care mi se pare mie mai
boacănă, e că din cauza ei, eu și cu Nae
Zaharisidy am devenit niște băeți grozavi
de economi.

Noi, cari înainte asvirleam banii pe fe-
restre cu un dispreț demn de o cauză mai
bună, noi astă-zî nu ne mai gîndim de cît
cum să trăim mai cu măsură, mai pe
sponciu, pentru a strînge bani albi pentru
zile negre.

Asta e o adevărată minune pentru acei
cari ne cunosc.

Și cine nu ne cunoaște pe mine și pe
Zaharisidy?

Eu sunt eu, de prisos ori-ce altă re-
comandație cînd e vorba de o personalitate
atît de notorie; iar Zaharisidy este exce-
lentul amic cu care de trei ani mă alcoo-
lizez zilnic, în cea mai perfectă armonie,
la Berăria Cooperativă, între orele 5—7
d. a. Cine vrea să ne vadă — căci spec-
tacolul este interesant — n'are de cît să
poftască: intrarea pe ușa principală și
eșirea... pe din dos și pe două cărări.

Cu o statornicie de la care-ar trebui să
ia exemplu bărbații noștri politici și damele
măritate, eu și Zaharisidy, la orele 5, ne
instalăm la aceeași masă în fund și co-
mandăm două sprituri mari. Eu le plăteam,
costau șeai-zeci de bani. Apoi făcea cînte
Zaharisidy; pe urmă mai dădeam cite un
rind fie-care și, după ce mai beam la botul
calului cite două de om (botul calului e
teigheaua unde stă casierîța), plecam a-
casă. Total lei 3 bani 60, cite un leu și
opt-zeci de căciulă (amîndoi purtăm pă-
lării, dar așa vine vorba).

Nici o dată nu ne-am abătut de la acest
program pînă la isbuenirea crizei finan-
ciare.

Bine-cuvîntat fie acest flagel! Căci in-
tr'o seară, eu și cu Zaharisidy începurăm
să ne jeluim unul altuia de diversele taxe
și reduceri cari amputaseră dureros salariile
noastre și conversația urmă asupra mij-
loacelor menite să ne facă a suporta mai
ușor criza.

— Să facem economii! exclamă eu,
— și ori-ce ar zice d. Sturdza, sunt con-
vins că eu am lansat cel dintîiu acest stri-
găt salutar în țara romînească.

— Economii? Dar cum? răspunse Za-
risidy, nedumerit, ca unul ce nu practi-
case nici o dată asemenea virtute, mama
tuturor virtuților (pareimonia est mater

omnium virtutum, zice latinul; tatăl vir-
tuților e însă și pînă azi necunoscut și,
pentru că e interzisă căutarea paternității,
nu, mai insist).

Intrebarea amicului Zaharisidy era foarte
firească dar greu de rezolvat.

Medităiu adine, sorbiu un sprit, și re-
zultatul (mai mult al spritului de cît al
meditației) fu următorul strigăt victorios
ce scoseiu:

— Am găsit, vom începe economiile chiar
de la sprituri!

— Cum nenorocitul, să suprimăm sprit-
urile? sughiță desnădăjduit Zaharisidy.

— Ești copil; nici o dată nu mi-ar fi
trecut prin cap o ast-fel de idee subver-
sivă. Nu vom suprima spriturile. Din contră.
Dar ne vor costa mai puțin.

— Explică-mi.

— Simplu de tot. Pînă acum, bînd
sprit cu paharul, consumam în fie-care zi
două-spre-zece sprituri, ceea-ce face trei
lei și opt-zeci. Să nu mai bem cu paharul...

— Am înțeles, să bem spriturile cu
halbe de bere! mă intrerupse Zaharisidy,
și raza unei dulci speranțe ilumină ochii
lui albaștri și injectați de băutură.

— Ești un idiot — ripostăiu eu cu singe
rece — unde ar fi economia?... Să nu mai
bem cu paharul, zic, dar să bem cu sticla.
Economie colosală! Calculul e elementar.
O sticlă de o jumătate de litru costă opt-
zeci de bani; o sticlă mică de sifon două-
zeci și cinci de bani. Dintr'o jumătate de
litru de vin, amestecat cu sifon, ies pe
șase cinci pahare cari — bînd cu paharul —
ar costa un leu și cinci-zeci, pe cînd așa
nu ne va costa de cît un leu și cinci pa-
rale. Iată dar, dintr'un condei, o economie
de patru-zeci și cinci de bani la fie-care
sticlă, sau mai bine zis de cinci-zeci de
bani, de oare-ce o sticlă de sifon e sufi-
cientă pentru două sticle de vin. În re-
zumat: în loc de 30 de bani, paharul de
sprit revine la 20 bani. Ce zici de ideea
mea?

— Bravo monșer! Și era așa de simplă;
cum dracu nu ne-am gîndit pînă acum?

...Proiectul meu de economii fu pus în
aplicare chiar a doua zi, cu un succes
desăvîrșit.

În loc de șase sprituri de om, băurăm
de astă dată cite zece, cîștigînd ast-fel
cite un leu fie-care.

Această economie ne permise luxul de
a îndoi doza băuturii a treia zi, dar în
acelaș timp se îndoi și cîștigul: cite doi
lei economie de om.

Urmarăm ast-fel, pînă cînd, azi, am
ajuns ca — economisînd zece bani la fie-
care sprit — să cîștigăm zilnic eu și Za-
harisidy cite cinci lei.

Cinci lei pe zi, sau 150 pe lună, sau
1.800 pe an, sau 18.000 de lei în zece
ani, cîștigați fără muncă plecticoasă, ci din
potrivă stînd la taifas în berării și sa-
vurînd un vin generos!

Mai rar așa chilipir!

Părinții de familie, împovărați de nevoi
și cu lefuri mici, ar trebui să îmiteze spi-
ritul nostru de economie.

În ceea-ce ne privește, pe mine și pe

bravul Zaharisidy, suntem hotărîți să de-
misionăm de la ministerul de culte unde
suntem copisli.

Cînd cîștigăm fie-care cite o sută cinci-
zeci de lei pe lună, fără rețineri, numai
petrecînd la Berăria Cooperativă, — ce ne-
voie mai avem de anemicele lefuri cu cari
ingratal Stat răsplătește truda noastră pe-
nibilă de sclavi intelectuali?

Iată, doamnelor și domnilor, avantajele
economiei!

Jorj Delamișii.

STROFE ȘI APOSTROFE

A DOUA SCRISOARE A LUI DOM PALADU

— Trimisă din Italia amicului său Tarascon —

Videre Neapole poi mori,
A zis un neamț. Eu l'am văzut.
Și n'am murit, sînt mersi bine,
Nici capu chiar nu m'a durut.

Nu i-am făcut vizită Papei
Și nici mă sinchiesc să-i fac;
Pă papistași, imi știu damblaua,
Că nu prea-i am io la stomac.

Am fost la Scala di Milano;
Cînta niște romanțuri vechi,
Dar nu m'am profitat dă ele
Fin'c'aveam vată în urechi.

Ca să vorbești talienește,
E foarte simplu: puî un o
La coada fie-cărei vorbe,
Și treaba merge oliolio.

D'un parigzemplu: porc e «porcoi»,
«Caraghioslico» zici la haz,
La pătrunjel — «il patronzello»
Și «il plaivaso» la plaivaz.

Cînd m'oi întoarce 'n România,
Te rog să vii să mă ascuți,
C'am să 'nvăț limba taliană
Pă ai din școala dă aduți.

M'am intilnit cu alde Fava
Care pin' București a fost.
De cînd nu-l mai subține Liga
Comerțu-i merge tare prost.

I-am cumpărat o pălărie
Și un costum dă șiviot,
Că e floromin săracu
Și de, mă știu că 's patriot.

P'aci pă la otele, 'n Roma,
Nici gaz, nici luminări nu ard,
Ci numa ilictricitate
Ca pă la noi pă bulivard.

P'acolo ce mai ala bala?
Ce fac ai mei din Popa-Nan?
O să-i aduc lu nenea Niță
Vr'o zece chiluri parmezan.

Iar dumitale Tarascoane
Ți-aduc de la Turin vermut
Și cărți postale ilustrate
Cu toate alea ce-am văzut.

pr. conf.

Cyrano.

ADIATA UNUI BEȚIV

Pământ cind fi-voi frați,
 În beci cu butii plin
 Mormintul să-mi săpați,
 La șipotul de vin.

Nu voi scriu, nimic,
 Nici preoți să se roage,
 Nici muzică, nici dric,
 Ci pat... un șir de doage.

Și nime 'n urma mea
 Nu voi ca să hocoască,
 Ci strânic toți să bea,
 Cu vin să mă stropească.

Să-mi fie somnul lin,
 Butoacele-amici,
 Să au drept cer senin
 Al pivniței gârlicii.

S'aud cum vesel curg
 Isoarele de vin,
 Din zori pînă 'n amurg,
 Fermecător și lin.

S'aud pe podini tropot
 De hora și chindii,
 Paharele drept clopot
 Să-mi cinte leturghii.

Și 'n preajma mea să ardă
 Facii de stearină;
 S'aud pahare, sticle,
 De doru-mi cum suspină.

S'aud p'amicii mei
 Cum bînd sub mesă cad,
 Cum tremură sub ei
 Podeaua cea de brad.

Și-n zori, luceferi, stele,
 Cînd prind că să dispară,
 Să rid cum teșchetaru
 Fi dă pe uș'afară.

Gest.

Astă seară, Joi, 21 Martie, se va juca **Onoarea**, piesă de Sudermann, în beneficiul valorosului artist Vasile Leonescu.

GAZETA D-LUI AUREL BLEGESCU

În Craiova apare un ziar «Steaua Olteniei» sub direcția d-lui Aurel S. Blegescu, cunoscut de mult cititorilor noștri sub adevăratul-i nume de Blegescu.

«Steaua Olteniei» e o adevărată grădină pe care parcul ce se va face în Craiova nu o va întrece nici o dată.

Să culegem cite-va floricele și zarzavaturi din această grădină pe care — dacă n'am avea respect pentru presă — am putea-o numi grădină zoologică.

Primul articol ce ne-a căzut sub ochi și cu tronc la inimă este unul în care societarii Teatrului Național din Craiova sunt acuzați că înăbușe în fașă tinerele talente. Urmează o listă a acestor june victime :

«Iată-i sărmanii tinerii : D-ra Maria Cornescu, o dulce filomelă a paradisiului pierdut, o talentată nereidă care face să scelpească astrele în ochii ei vioi, talent neprețuit.»

Dacă-i vorba d'o filomela, negreșit limba păsărească e aici la locul ei, de aceea n'avem de zis nimic în privința stilului frazei de mai sus.

Apoi, printre alte tinere talente, se mai citează : D-na Vasilescu-Elvas, d-nii Vasilescu-Carmil, C. Ionescu-Dellagruia și N. O. Dalloclin. Se vede că la Craiova bîntuie un fel de epidemie ca toți să și aфирne cite-ceva în coada numelui!

Despre d. N. O. Dalloclin, care este și colaborator la «Steaua Olteniei», articolul serie :

«Dalloclin, fantasticul Dalloclin, tragedian de forță, care posedă, o tehnică măestră pentru scena, laureat al Conservatorului din Capitala, El și-a făcut studiile cu dramaturgii Nottara și Vellescu.»

După pomelnicul ăsta de oameni geniali, d'odată, hodorone-trone, citim :

«I. Constantinescu, un biet tinar, care promite și el ceva...»

Aceasta e toată genealogia stagiunii teatrale a acestui an.

Bietul domn I. Constantinescu ! El nu e nici filomelă a paradisiului pierdut, nici nereidă, nici fantastic, nici tragedian de forță, el n'are măcar nici cea codiță adăogată după modestul-i nume, cum ar fi de pildă Constantinescu-Delacuropa sau Delamadonadudu ; nu, el e vai un simplu biet tinar care promite și el ceva. Afurisit îl mai laudă pe d. Constantinescu «Steaua Olteniei», par'c'ar zice : — Săracu baiat, dați-i și lui unei parale !

Într'un alt articol iscălit de d. Dalloclin, care se revelează nu numai ca un tragedian de forță dar chiar și de cămasă de forță, niște indivizi cari persecută pe fantasticul tinar — e vorba probabil tot de societarii teatrului — sunt întuiți la stilul infamiei ast-fel :

«Atei coprinși de valul putreziciunii infecte și spinzurați în virtul falșului consolidar.»

Pe lângă această apostrofă originală, d. Dalloclin mai le aruncă următoarele savante zavracuri :

«Spinozza încrunțind sprincenile i-ar numi : *Demoni mirșavi stigmatizați pe frunte cu pecetia negrului adulter* ; iar magicul Renan le-ar zice : *Tangente nechilibrante de etică modernă* ; Darwin le-ar striga cu un suris omeric : *Veniți plini de venin cari vă sîrcoțiți în țărîna obscurismului vîrgat cu raze palide* ; Kant i-ar numi pe scurt : *Excroci de galanterie* ; iar Platon, marele Platon, le-ar da epitetul de : *Grandomanii ai idolatriei păgîne și spionii ai problemei de existență* ; Buffon i-ar numi : *Periclitantii societății* ; iar mușcătorul și sarcasticul Esop : *Șobolanii ai găurilor ciuruite* .»

Pe toți aceștia d. Dalloclin își propune să-i demascheze :

«Oh ! dar mai întii vreau să demaschez pe falșii mei prieteni, pe acest soi de haimanale și în curînd sub rinjetul perfid al răzbunării, voi imprimă pe hirtie numele lor și-ți voi înșira faptele cele mai negre cu care acești intriganți se îndeletnicesc. Indolentul lor viclesug care se țese prin para inveninată a vîpăilor nestinse, nu mă va cuceri din nou ! Oh ! nu ! niciodată, fi sigur ; sunt rece ca de ghiață...»

Ba încă ce rece ! Am băgat noi de seamă de la început că fantasticul Dalloclin e răcit rău de tot.

Așteptăm cu nerăbdare ca tragedianul de forță să imprime pe hirtie sub rinje-

tul perfid al răzbunării — numele haimanalelor cu pricina și am vrea mai ales să știm cari s'găurile alea ciuruite pe cari escrocii de galanterie își permit să pună pecetea negrului adulter...

Într'un alt articol «Steaua Olteniei» se plînge că a apărut în ziarul «Patria» o poezie care

«a fost sustrasă cu dibacie din buzunarul autorului pe cînd acesta se plimba Luni dimineața pe strada Justiției tînuind cu directorul «Patriei» .»

D-nu Dalloclin a și reclamat Parchetul.

Cei de la «Patria» n'au avut cel puțin politetea să iscalească numele autorului. Eri dimineața la orele 10, Dalloclin, autorul «Cîntecului de Glorie» a boxat în strada justiției în dreptul Teatrului Național pe un acolit al ziarului «Patria» numit G. Petrescu.

Dar lucrurile astea sunt prea tragice ; să trecem la ceva mai vesel. Bună-oară, iată ce critică face «Steaua Olteniei» pianistului Alfred Grünfeld care a dat două concerte în Craiova :

«Dute unde a dus mutu iapa și țiganu cirlanu, iar, înapoi să te întorci, cînd o cînta știuca în baltă !»

Dacă în urma acestei gentile invitații pianistul nu o fi plecat urgent din Craiova, să știți că d. Dalloclin l'a boxat și p'asta !

În schimb, «Steaua Olteniei», vorbește cu mult entuziasm de «renumitul bariton Corfescu» care «a jucat cu succes alit în străinătate cit și în țară». Pentru cititorii «Zeflemelei» cari nu sunt în curent cu mișcarea artistică, ne grăbim să adăogăm că, prin succesul d-lui Corfescu din străinătate, «Steaua Olteniei» vrea să înțeleagă de sigur un concert pe care renumitul bariton l'a dat acum cite-va luni la Ruscuiuk.

Tot despre d. Corfescu, «Steaua» d-lui Blegescu mai spune :

«Craiovenii vor avea fericita ocaziune ca să audă pentru prima oară vibrațiunile voluminoase ce răsar cu farmec din peptul acestui maestru muzicant.»

Înceind, facem o propunere d-lui Aurel S. Blegescu :

Să fuzioneze «Steaua Olteniei» cu «Zeflemeaua». În schimbul unei modeste subvențiuni, ne obligăm să distribuim «Steaua Olteniei» ca supliment gratuit tuturor cititorilor noștri. Ce să ne mai batem noi capul să reproducem bucățele-bucățele din valorosul organ craiovean, cum făcurăm acum. Această combinație ar mai avea și avantajul d'a face să crape de ne-caz pe șobolanii găurilor ciuruite.

Ce zici nene Blegescule, facem țirgu ?

Coco.

A apărut volumul :

AHTURI ȘI OFURI

Poezii glumețe de

GEORGE RANETTI

cu o copertă ilustrată de N. Mantu și cu o prefață de Anton Bacalbașa.

Prețul 1 Leu și 50 bani

În București se găsește de vînzare la : «L'Indépendance Roumaine», la librăriile Socec Alcalay și la autor.

NOI VREM HÂRTIE!

— Contrafacere după «Noi vrem pământ» de Coșbuc —

Flămînzi și goi, desprețuiți,
Noi v'am răbdat pe cit puteam
Și ne-ați scuipat și noi tăceam,
Tăceam napastuiți.

Burghezi stupizi, plini de mindrie,
Cu idealu 'n băcanie,
Ti-om fi tot vite de povară,
Răbdăm injurii și ocară,
Răbdăm să n'avem 'calimara,
Dar vrem hirtie!

O foae de caet de vezi,
Ca vulturul tu te repezi,
Și-o iei salam să'ți înfașori
Să poți în urmă sa'l masori.

Și-apoi cînd Muza ne imbie,
S'așternem dulcea reverie,
Din cîntu-ne sublim, etern,
Tu faci meschin uzaj extern:
Dar toate le-am răbda mai ferm
De-ar fi hirtie!

De-avem și noi bibliotecă
Le 'mprăștiati în mîi de părți
Și pingăriți a noastre cărți
Cu untul de mezele reci.

Și e păcat, e porcărie
Sa 'nsulți a noastră poezie
In proz' amară terfelind'o,
Scrobeala 'ntr'insa invelind.
O, pentru vers și poezie,
Noi vrem hirtie.

Și-am vrea să știm c'al nostru vers,
Compus la farmecul de luna,
Are o soartă mult mai bună,
Că 'n suflete a mers.

O vorbă de avem duhlie
O pierdem toată 'n berarie.
Și ni-e necaz, — la embrioni
Din capu-ne ești și înem, —
Căci suflet ie la istrioni,
— Hirtie, noi poeți sintem, —
Și vrem hirtie.

Noi n'avem timp nici să ne scrim
Gîndirea ce curge puhoi,
Căci voi ca lupi sariți pe noi,
— Și vrem să ne păzim.

La munci stupide și brutale
Și ocupații triviale
Voi cereți ca să ne dedăm,
Dar, noi, credeți c'o să uităm
Poeți că suntem și ne 'mbie
Să vrem hirtie?

Voi ce-aveți pus în ăst pachet,
Voi unt? Noi versuri berechet,
Noi rime, ritmuri, armonie,
Noi pură poezie.

Caetul ne e drag și vie
Chiar dracii toți să ne imbie
Nu'l dăm din mîini, căci nu iubire
Nici clipe doar de fericire
Ci's numai nopți de nedormire
Și vrem hirtie.

Te uită tocmai sus în nori
Cum vin țipînd mîi de cocori
Și rîndunele, pitulici,
Se reîntorc iar pe aici.

Natura toată reînvie,
Și 'n crăci sticleții fac cirip,
Să scrim am vrea dar nu-i nici chip.
Ciți-va din noi scriu pe nisip,
De zboară 'n vînt, plavaz avem
Dar nu'i hirtie.

Nu mai putem, ce-ar fi să fie,
Răbda, p'ori ce burtăverzoî,
Să aibă din belșug, iar noi
Măcar nici unde scrie,

Și vai de voi, fără cruceare,
Cînd din necaz și răzbunare,
Poeme a la Petru Rareș *)
In loc de-a scri vom recita,
— Imuni să fiți și n'ați scăpa
Nici chiar la Babeș!

Octav.

„ZEFLEMEAUA“ IN PROVINCIE

Cimpulung

Profit de ocazie că Mitiș, Radu, Demeri,
Bloș, Peligrad etc., pseudonime, sub cari
se ascundea eminentul corespondent al a-
cestui ziar, nu mai puțin eminent, e ab-
sent; nu absent propriu zis, nici dispărut
din comună, ci pur și simplu *bolnav*; vrea
să'i iaă *les devants*, să'l inlocuesc,
(nu cum l'a inlocuit unul ce iscălea (adică
avea gînd să iscălească) «Iodor», pe cînd
Mitiș, Radu, etc., avea *aliuri* de a deveni
cetățean ungur, dus fiind peste granița pe
la Seliște, în Transilvania, pe care de n'a
luat-o I. Brătianu, ar pofti s'o ia bărbosul
Haralambie.

Bolnavul corespondent e miop, iar sub-
semnatul vede admirabil; bolnavul nu
vedea de cit pe Alecu (gazetar la «Ade-
vărul»); nu vedea de cit pe Comiel zis
și *Absyrt* ziarist la «Adevărul» (iarășî?);
sau pe *Chelcioiu* di pe Boteni, pe cînd
eu văd că giaba Costache și-a adus mo-
bilă: giaba Voința Județului Muscel scrie
despre geografia Dragoslavelului; giaba
Take sculptorul s'a bagat băiat la Mincu
și cioplește pe evanghelistul Matei după
un țigan din Bughea...

Nu că urez lipsă îndelungată lui Mitiș,
frică fiindu-mi de supărarea lui Candid
boiangiu, a lui Gotte, și a președintelui
ligei antialecioice Chirca, în care intră
membrii de marcă, cari de întrebunțează
lichidul însemnat de himie H² O, îl întrebunțează
numai pentru spălat pe obra-
zuri umflute de vin și pentru rufe ce nu
«sentent pas le mosc», dar fiind-că găsiu
și eu cal de bătae. *Salve et vale Mitiș!*

S'a împiedicat Mitiș de toate, s'a legat
de toate: de trotuare, de pavaj, de dis-
trugerea grădinei publice, de Voința Muș-
celului, de oratoriul din cafeneaua gazeta-
rului de la *Adivor*, Alecu, zis și: *mi-a*
înghețat picioarele, și de cite alte, chiar și
de *Pișlică* sau «*omul fură șișă*». Pe semne
că în traversarea bulevardului vedea nu-
mai pe stînga, pînă să ajungă la statuia lui
Carol Magnus (romînește: Radu Negru) și
se oprea la Iancu Scărlătescu; eu, mă re-
comand că văd și cu dreptul așa că, vă-
zînd și făcînd m'am hazardat și sub hotel
Bulevard, unde dedesupt sint numai ex-
bulevardiste, și în care loc o damă rumină
(pardon rudă cu Rotschild pe de parte)
privighează la dis cursurile locatarilor de
de-asupra.

Că sunt acolo și *bulevardiști*, e foarte
natural căci Voința Muscelului a spus'o
(să nu se supere nenea Ilie — vărul lui

Mitiș), dar aci devine cazul cu greutate
și cu stambă. Ce zici Răgădună?

Dar să revin la chestie. Nu-mi pasă
de nimic, nici chiar de nea Apostol băcanu.
Pînă cînd cu apă în loc de vin și cu
piatră acră în loc de borviz? Pînă cînd
Fany e Fănică și cum rămîne cu *mica*
diferență? Acilea e acilea!

Dar am luat-o prea iute și cum sint
în pardesiul mi-e frică să nu transpir (nu
misterele de la Fany) și să răcesc.

Un club la bază cu piatră acră în loc
de borviz și cu apă în loc de vin, e ca
o candelă în care ai pune oțet în loc de
untdelemn (fie el chiar de la Pătrăsești)
iar în loc de... iască, o baie de la pan-
talonî.

Și zicem: orî yin veritabil chiar de-ar
mirosi a *usturoi*, orî publicarea în orî-ce
gazetă a articolelor lui Alecu.

De cit un vin searbăd și un borviz
idem, mai bine la Gotte și-un chibrit de
viut.

Mitiș II.

Constanța

Itzie Rudie zis și Pampon

Dacă Diogene umblînd cu felinarul să
caute un om s'ar fi împiedicat de Jupun
Itzie Rudicesco, de sigur că ar fi exclam-
mat: «cece homo», vorba tureului.

Itzie (știe el care) trece printre cetă-
țenii urbei noastre drept un fel de «*rara*
avis» ca să nu zic: «*rarus piscis*». Grație
felului lui ingenios de a-și scri chirispin-
dențele piste «*Dipindența Rumun*» eroul
meu a ajuns foarte popular.

Dacă ese pe stradă e salutat din toate
părțile, dacă intră la club, sau cafenea etc.
imediat e înconjurat de alții mai mici,
care-l trag care din cotro de pulpana re-
dingotei ce are de gînd să și-o cumpere
la Paști.

Zilele astea a scăpat dintr'o achichi in-
curcătura, ai făcut un ghișeft mari:

Un tinăr palicar oare-care dintr'o cauză
oare-care i-a trimis tradiționalii martori
lui Rudie. — Spaima și frica ce-l coprin-
sesse pe clientul și amicul hotelului «*Me-*
tropol», zic intîmii că l'ar fi făcut să
schimbe rînduri... rînduri... de inexprim-
abili.

Iu socot că ar fi bini să fașem pașe,
murmura Itzie, clănțănînd din dinți.

Cu chiu cu vai, după lungi desbateri
s'a dresat inevitabilul proces-verbal, prin
care, în urma scuzelor făcute de Rudie,
se declara onoarea clientului satisfăcută.

Imediat după aceasta fricosul de mai
înainte, luîndu-și un aer grav, a exclamat
foarte filosofic:

— Zou bini că s'a întimplat așa!...
Puntru di șe era să ne batem?... Dacă
făceam iu moarte di creștin, oi veî?...

Cîte-va zile în urma aplanării acestui
incident, Itzie Rudie zis Pampon povestea
mai multor cunoscuți:

— Firește... n'a vrut, ai avut frichi
să se bată cu mini, pînă chi iu să vezi
di șe, ai fost ofiter pisti armata austriacă
și iu etc...

*) Autorul acestor versuri are cele mai respectabile con-
vingeri asupra valorii sus-menționatei piese. Insa afară
de gales, vameș, Mares, Lates, talmeș-balmeș, nu există
rima pentru Babeș, în cit...

— Mo! Itzie moi, șezi ghinișor că ai să te bulnăvești. Sacagiū di pi pimpieri di pisti Braila și Galatz ai fost dar ofițer? ofițer vuās?... chind ai fost moi?...

Ca inchere trebuie să dau și semnele particulare ale acestui popular și curagios pampon.

Cumpără veșnic cite 10—15 numere din «Dipindenta Romun» pe care le imparte la prietenii și cunoștii. Manie incurabilă și costisitoare.

Pin D'Ar.

Posta mea. *Th. Nichi.*—Te ziți?... face să nu face să-mi oferi fotoliul presei. Te rog nu confunda cu presa de la... English (nu macaz ci hotel).

PENTRU DOUĂ SECATURI DIN IVEȘTI

Indivizi Avramovici & Ștefaniu țin o prăvăliară la Ivești; probabil una din acele maghernițe cum sunt de obicei prin tirgulețele Palestinei moldovenesti. Ce chimer! invirtește jupun Avramovici & Ștefaniu (vuās?)? Ei vinđ probabil: beigală, mațas, vax, chibriturile, acele cu gumuție, supun, și—din nenorocire—vinđ și ziare. Ne fiind alt depozit de ziare în Ivești, trimeteam și noi spre vânzare numiților «Zeflemeaua», ca toate gazetele. Până acum doua săptămâni, n'am avut alt-ceva de zis împotriva sus pomeniților de cit că nu 'și achitați conturile regulat.

Dar jupinii ne trimete într-o zi o corespondență din Ivești cu rugămintea s'o publicăm, asigurându-ne că se vor desface în localitate foi mai multe ca de obicei.

Corespondența cu pricina era idioată, trivială și, pe d'asupra, insulta în mod murdar pe o domnișoară și alte persoane cum se cade din Ivești.

Natural, noi cari nu urmărim cu «Zeflemeaua» numai să facem «groise ghișeft», am disprețuit propunerea rușinoasă ca, în schimbul citor-va exemplare vindute în plus, să servim de canal de scurgere a calomniilor și injurăturilor anonime ale celor doi onorabili.

Imbecila lor proză, evident, n'a fost publicată.

Ce se întâmplă?

Săptămîna trecută, trimiserăm ca de obicei «Zeflemeaua» de vânzare la Ivești. Peste o zi, ne pomenirăm înapoi cu pachetul de foi trimis. Pe hîrtia în care era învelit erau scrise aceste rînduri:

«Refuzăm din cauză că nu voiți să publicați corespondența care v'am trimis. Dacă publicați corespondența vă achitați costul regulat. Rog răspundeți. Vă salutăm».

Avramovici & Ștefaniu.

...Să răspundem? La această obrăznicie și nerușinare nu se poate răspunde de cit cu picioare unde-va. Dar cei doi indivizi au noroc: Ivești sunt prea departe.

Supunem cazul la cunoștința publicului din Ivești și sperăm că se va găsi acolo un om de inimă care, scandalizat de îndrăzneala celor două secături, le va răspunde în locul nostru, în modul și la locul arătat.

Impertinența demnului tacâm Avramovici &... cel-l'alt Ghidale este dublată și de o pungășie, căci ei ne amenință că, numai dacă vom publica, infecta lor corespondență, ne vor achita conturile; în caz contrariu, adică, ne vor minca paralele ce ne datorează. Suma ce au să ne dea e neînsemnată, nu ea ne preocupă: ei vrem numai să scoatem în vileag insolenta acestor șarlatani.

Feriți-vă de a avea relații cu ei, iubii cititori din Ivești.

Rugăm în acelaș timp să ni se comunice dacă e dispusă vre-o persoană binevoitoare din localitate să se însărcineze cu vânzarea ziarului nostru.

Vom stărui pe lingă «Sindicatul Ziariștilor» ca să intervie la toate gazetele din Capitală să suprimă pe cele două haimanale și să trimeată foile spre desfacere unui om de treabă.

«Zeflemeaua».

PLEBISCITUL ARTISTULUI BREZEANU

Din lista trecută lei 130 bani 90.

Au mai subscris:

D-ra Olga Niculescu, profesoară, cu 39 eleve ale d-sale, I. M. Chiriac, Toase și cei 9 nepoței, C. Ianculescu și pentru vie, Ana Gross, C. D. Parepa, Z. D. Parepa, P. Isăcescu, Maria Isăcescu, P. Vladimirescu, Marioara Vladimirescu, Paulina Vănescu, Petrișor, Păunica, Nebunel, Leria, Brik, Dölfu, Fimica, Tita, Tică, Motoșoi, Totoloc, Victor, sub-locot. G. Popovici, Picolo, Cipru, Smara, Cișan, Miss, Iorgu Flexy cu d-na, Petrovici Mariu, Boldur, Lepus, Dr. Urechia, Vasiliță Urechia, Alex. Grigorescu, M. Mihăilescu, Șerban Răducan, Dr. Cruțescu, Vasile Gruici, George Mica, Simion C. Florian, Adi Gigea, Finița mica, Risus Euryale, Nicu Iliescu Măciucă, Ion C. Ionescu, Ion Bobeanu, Ion Marican, Demetru Ciurezu, Petre Ciurezu, Stan Predoiu, Marin Daseală, C. Sava, I. Huzum, Ion Mladinescu, D. Rădulescu, A. Georgescu-Poiană, D. Rotaru Ghemeni, T. Dumitru, A. Ganea, Visim Aftalion, Dem. Constantinescu, Ion S. Drăgulescu, M. Dumitrescu I, Gogu, Strimbeanu Bibilică, Stan S. Colan, Cost. G. Sbirnea, Panu Cahrla, Ștef. Calotescu, d-na Ștef. Calotescu, Gh. Crăciunescu, d-na Gh. Crăciunescu, Ghiță Dumitrescu, I. Gănescu, Ionică Teodorescu, C. Petrovitz, Fl. Stoianovici, Ghiță Ionescu, At. Georghescu, Maistner, I. C. Mihailovici, M. Dumitrescu, T. Gavrilăscu, Petre Gavrilă, Amedeu Figarou, Lambru Constantin, G. Ionescu, C. Haimovtz, P. N. Ionescu, P. Molțai, S. Elias, I. P. N. Ionescu, Ștefan Ionescu, I. Hristescu, N. V. Urban, C. I. Biță, P. N. Stănoiu Poiană, Nițulescu Nicolae, Akim Chinescu, Marin I. Teodorescu, I. Stănescu Maglavitu, Haim Sami, A. Rădulescu, S. N. Firțulescu, Danil Singher, C. Toncescu, N. St. Kolan, B. Popescu, L. Morărescu, Mămură, I. Ionescu-Rudari, Vuloveanu, D-ra Jenica Marinescu cea drăguță, D-rele Alexiu în corpore, Iancu zis și Ghiță șeful meu,

Boierul Georgică Alexiu, Pipița mea cu ochii albaștri, Conu Rusănescu Marin, Ecaterina Florescu, Elisa și Anisoara Buzescu, Cost. Ștefan, Toma Popescu, Aurelia Bărbușu, d-na Bărbușu, P. Ciurea, A. Popescu, Oprea Ionescu, G. T. Ionescu, G. I. Drăgulescu, Ion Grigorie, G. Balăci, I. Budrică, T. Niculescu, Ilie Baroga, Marin C. Miță, Ion Saliu, Leopold Fank, T. Murgulescu, V. Stancovici, P. Ramoiu, I. M. Dinescu, Ecaterina I. Dinescu, Santu D. Semo, Sarina Semo, Eliezer Semo, Isac Semo, D. Georgescu, N. I. Popescu, G. Baraga, Marin Baronescu, X. Ipsilon, Elena Take Niculescu, Naie S. Petrescu, Oprea N. Petrescu, Petrișor N. Petrescu, Sofia N. Petrescu, Titus Tomescu, D. Lillian, Vasile Ninulescu, Florea Negretz, M. Dumitrescu II, E. Pirvulescu, Ștefan Zaharescu, Mița Zaharescu, Gheorghe Catană, Florica Gh. Catană, Paraskiva Gh. Catană, Aurica Gh. Catană, Alexandra Gh. Catană, D-tru Gh. Catană, Elisabeta I. Budrică, I. Nicolau, Elena Orășeanu, Ion Opreșcu, Ion I. Opreșcu, Miță I. Opreșcu, State Buiculescu, Eroftie S. Buiculescu, Profesorul Ștefan, Zotta și doctorul, C. I. Brătescu din București, Costache Dumitrescu, Ștefan Costache Dumitrescu-Steppedum, Costache Costache Dumitrescu, Andrei Costache Dumitrescu, Leanca Costache Dumitrescu, Marghioala Costache Dumitrescu, Tinca Costache Dumitrescu, Iordana Costache Dumitrescu, Mișu Mihail Țancovici, Costică Toporică Topăilă, Eugenia Ion Gologon, Gicu Ion Gologon, Mița Iorgu Niculescu, Gicu Iorgu Niculescu, Goarnă Moise Ciută, Mitică Alecu Mateescu, Stelian Ivanovici, d-na Marie Ștefănescu Violette, d. locot. Damian Hristescu, d-na locot. Jeanette D. Hristescu, studentul Demetru Hristescu, d-na Christina Condeescu, I. Condeescu, N. C. Andreescu, d-na Elena Paraschivescu, Aureliu Lascarescu, d-ra Margareta Stempeniu, V. Stempeniu, Al. Paraschivescu, I. Corpus, Robert Grabowski, Theodor B. Grabowski, Virgil R. Grabowski, G. B. Grabowski, M. Andreescu, Margareta Papadopol, Elena Danielescu, Iancu Arghirita, Vity, Pascașița Georgescu, Vilhelmina Ignat, Cei 3 galbiori cărora le plăcea Calea Rahovei, Al. Lăzărescu, Ap. Dancu, I. Ceapăru, Th. Ionescu, C. Ingescu, Z. Popescu, Gh. Ionescu, P. Négulescu, Ic. Poppescu, St. Alexandrescu, Teodosiu Barbu, Kimbaum inginer, I. Holderu, N. Popa, Gh. Ștefan, Naum, Cristescu, P. Eliat, Vergolici, N. Vasilescu, Al. Stanomirescu, Theohari, B. Ghenciu, Schiopescu, Paulescu, Poppescu, Handoca Iuliu Ieremia, Mircea Ieremia, Mih. Horeangă, Gr. Zissu, Popovici, M. Ceapăru, St. Ceapăru, Chr. Ceapăru, d-ra O. Ceapăru, d-ra M. Ceapăru, d-ra A. Ceapăru, d-ra V. Ceapăru, d-ra P. Ceapăru, Ștefan Mateescu, elev în școala de Arte și Meserii.

In total s'au subscris lei 146.75 bani.

Numele persoanelor cari au mai subscris se vor publica în numărul viitor.

M. W. ITTNER Budapesta, Váci-utca 9	M. W. ITTNER Budapesta, Váci-utca 9
TRAGEREA CLASA I-a Termenul de comandă este până la 31 Martie s.l.v. 13 Apr. s.l.n. 1902	TRAGEREA CLASA I-a Prețurile sînt : $\frac{1}{4}$ Los, Lei 3.15 $\frac{1}{2}$ " " 6.30 $\frac{1}{1}$ Los, Lei 12.60
SUB CONTROLUL STATULUI UNGAR MARE	
LOTERIE BĂNEASCĂ 6 TRAGERI. — Fie-care al doilea LOS trebuie să cîștige Cîștiguri în valoare totală de : TREI-SPRE-ZECE MILIOANE 160.000 COROANE SAU CINCI-SPRE-ZECE MILIÓNE LEI COMPTANT	
Cîștigul principal în șansa cea mai favorabilă BANI NUMERAR 1.000.000 KOROANE sau 1.100.000 lei	
Prețurile sînt TRAGEREA CLASA I $\frac{1}{4}$ Los, Lei 3.15 $\frac{1}{2}$ " " 6.30 $\frac{1}{1}$ " " 12.60 M. W. ITTNER Budapesta, Váci-utca, 9	Sp. I de koroane 600.000, 400.000, 200.000, 2 à 100.000, 1 à 90.000, 80.000, 70.000, 2 à 60.000, 1 à 40.000, 5 à 30.000, 10 à 25.000, 7 à 20.000, 3 à 15.000 31 à 10 mii

Fie-care comandă se efectuează imediat. Comenzile se pot face prin mandat postal, sau prin bilet de banca în scrisori recomandate.

A se observa bine adresa mea
M. W. ITTNER
BUDAPESTA
Váci-utca 9

S'A PUS IN CONSUMAȚIUNE
VINURI DIN RECOLTA NOUA
DIN VIILE

ȘTIRBEY (DRĂGĂȘANI)

75 BANI BUTELIA

VINURI ALBE ȘI NEGRE
DIN DIFERITE RECOLTE

Tămâioasă, Pelin, Rachiü, Urdă și
 Cremă de Buftea, Unt, Făină, Griș, Mălaiü,
 Miere în faguri și liquidă,
 Pește, etc.

VIZITAȚI DECI

MARELE DEPOU

DIN CALEA VICTORIEI

unde toate mărfurile mai sus enumerate se
 vînd pe **PREȚURI MAI MULT DE CÂT**
MODESTE comparativ cu calitatea
 lor superioară

MUȘTAR **DIAFAN**
 și cu **MUȘULEȚ**

DIN FABRICA DE LA FILARET

STAICOVICI

De vînzare la tóte magazinele principale

DEPOSITUL GENERAL

Depoul de conserve : **STAICOVICI**

STR. REGALĂ, 11 bis.

NICOLAE A. POPOVICI

Doctor în drept, fost magistrat
DVOCAT

București

Romană, Sl.

MEDALIA DE ARGINT

CEA MAI MARE RECOMPENSĂ ACORDATĂ

Produselor farmaceutice

ROMÂNE

LA EXPOZIȚIA DIN PARIS

1900

A.

OVULE ȘI SUPOSITOARE

DE

GLICERINA SOLIDIFICATA

(singurele aprobate de cons. sanitar superior)

FARMACIA
A. ALTAN

FURNISORUL
 Curței Princiare

STRADA BATIȘTE
 BUCUREȘCI

INSTALAȚIUNE SPECIALĂ

PENTRU

OXIGEN

LABORATOR SPECIAL

PENTRU

— ANALISE DE URINA —

DUPA TEATRU, DUPĂ OPERĂ, DUPA CONCERTE, TOATĂ LUMEA IȘI DĂ

„RENDEZ-VOUS”

LA

BERARIA

COOPERATIVA

— PIATA TEATRULUI —

Și cu drept cuvînt, căci: excelentele mîncări reci, berea Oppler (Peleş) de calitate
 superioară, vinurile delicioase precum și conștiințozitatea prețurilor și serviciului
 acestei berării împacă gusturile clientelei celei mai exigente.